

Άννα-Μαρία Πισκοπάνη

Χτυπητό Αβγό

Αθήνα 2019

Η Άννα-Μαρία Πισκοπάνη γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Νομικά με ειδίκευση στο τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έχει συμμετάσχει ως δραματογράφος σε θεατρικές παραστάσεις στην Αθήνα. Έγινε δεκτή στο 2ο Studio Νέων Συγγραφέων του Εθνικού Θεάτρου και από εκεί προέκυψε το θεατρικό της έργο «Στο θερινό σινεμά» που παρουσιάστηκε στη σκηνή του Rex τον Ιούνιο του 2016.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6973514482.

Email: piskopania@gmail.com.

Το παρόν έργο γράφτηκε στο Πέμπτο Εργαστήριο Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θανάση Τριαρίδη με θέμα την Ανάσταση.

Το έργο διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος της συγγραφέως. Για τη μεταφορά του έργου στη σκηνή ή για δημοσίευση με εμπορικό σκοπό, παρακαλείσθε να επικοινωνήσετε με τη συγγραφέα.

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Copyright ©[Άννα-Μαρία Πισκοπάνη 2019].

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Πριν το γάμο της μια γυναίκα θα συναντήσει τον νεκρό πατέρα της. Μαζί θα ξεκινήσουν ένα ταξίδι αναμνήσεων, μια τελευταία περιπέτεια παρθέα. Εκείνος θα της χτυπήσει ένα αβγό με ζάχαρη ώσπου να κάνει μικρές φουσιάλες. Εκείνη θα το γευτεί, θα δυναμώσει, θα δείξει ζανά εμπιστοσύνη στη ζωή.

Ένα έργο για την απώλεια και για -κάτι μεγαλύτερο από αυτή- την αγάπη.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΟΡΗ

ΠΑΤΕΡΑΣ

ΣΚΗΝΙΚΟ (Προαιρετικό) Ένα καθιστικό αστικού σπιτιού.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΚΟΡΗ

Να κλείσω τα μάτια;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ναι.

ΚΟΡΗ

Δεν θα φύγεις;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όχι.

ΚΟΡΗ

Το υπόσχεσαι;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Το υπόσχομαι.

ΚΟΡΗ

Είναι δώρο;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Απλώσε το χέρι.

ΚΟΡΗ

Παύση

Είναι όπως τα θυμάμαι σε ένα πλαστικό χρωματιστό πιάτο μερικά γλυκά παραγινωμένα. Άλλα άγουρα σκληρά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όπως πέσουν.

ΚΟΡΗ

Ανέβηκες στη μουριά στο σπίτι της γιαγιάς στο χωριό;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ήταν βαριά από τους καρπούς.

ΚΟΡΗ

Όπως κάθε χρονιά στα μέσα του Ιούνη όταν φτάναμε μόλις που είχαν κλείσει τα σχολεία.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ακλάδευτη τη βρήκα.

ΚΟΡΗ

Κανείς δεν την έχει φροντίσει από τότε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πως και βγάζει ακόμη..

Πάυση.

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όταν ανέβαινα..

ΚΟΡΗ

Όσο το δυνατόν πιο πρωί έλεγες για να μη σε τυφλώνει ο ήλιος.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Στεριονόμουν στα πιο γερά κλαδιά.

ΚΟΡΗ

Και εμείς απλώναμε τα παλιά σεντόνια γύρω γύρω από τη μουριά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μέχρι να ανέβω τα είχατε έτοιμα.

ΚΟΡΗ

Χανόσουν. Τεντώναμε το κεφάλι μόλις που φαινόσουν ανάμεσα στα φυλλώματα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τα πιο ψηλά κλαδιά δεν τα άγγιζα.

ΚΟΡΗ

Τα άφηνες..έλεγες.. καρποί για τα πουλιά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και τα λύγιζα.

ΚΟΡΗ

Σαν πλήκτρα στα χέρια σου τα κλαδιά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σε έβλεπα κάτω να τρέχεις προς τα εκεί που έπεφταν.

ΚΟΡΗ

Ακούγονταν σαν τις πρώτες βαριές ψιχάλες της καλοκαιρινής βροχής.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κάποιοι καρποί αντιστέκονταν. Ήθελαν..

ΚΟΡΗ

Να γλυτώσουν την πτώση. Αλλά εσύ παίδευες ξανά και ξανά τα κλαδιά ώσπου κουραζόσουν.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και πηδούσα κάτω.

ΚΟΡΗ

γελάει

Και πηδούσες κάτω με βαρύ κρότο. *Παύση.* Μεθαύριο πάλι μας έλεγες. *Παύση.* Και πιάναμε μετά προσεκτικά τις άκρες. Μια άκρη ο καθένας μας. Τα μεταφέραμε προσεκτικά στη μέση της τσιμεντένιας αυλής και τα ξεδιαλέγαμε. Ποια είχαν μισοφάει τα πουλιά ποια μικρά φύλλα είχαν πέσει με την ταλάντωση. Φέρναμε μετά τα μεγάλα κίτρινα πλαστικά μπωλ και τα γεμίζαμε. Γραμμή για το ψυγείο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Περιμέναμε να παγώσουν..

ΚΟΡΗ

Για να φαγωθούν το απόγευμα..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μετά το μεσημεριανό ύπνο με τον καφέ στην αυλή.

ΚΟΡΗ

συλλαβιστά

Όσο με βλέπατε και έπλαθα σε μια γωνιά με τα χέρια παιχνίδια από χώμα και νερό.

Σιωπή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Η Πρώτη;

ΚΟΡΗ

Η Πρώτη;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Το μικρό τσοπανόσκυλο.

ΚΟΡΗ

Που τη βρήκες στα χιόνια.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Την είχα για παρέα για τα βουνά.

ΚΟΡΗ

Πρωτοχρονιά τη βρήκες. *Πάύση.* Την είχαμε παρέα για τα βουνά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

γελάει

Ερχόσουν κι εσύ. Αν και έφευγα πριν το ξημέρωμα.

ΚΟΡΗ

Αν κατάφερνα να ξυπνήσω μου έλεγες... γιατί με λυπόσουν.. δεν άντεχες να με ξυπνήσεις..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και ξύπναγες.

ΚΟΡΗ

Κάθε φορά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πριν το ξημέρωμα.

ΚΟΡΗ

Πριν το ξημέρωμα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και πέρασαμε όλοι μαζί το μονοπάτι.

ΚΟΡΗ

Και πηγαίναμε κατευθείαν προς την κορυφή..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και προφταίναμε την ανατολή..

ΚΟΡΗ

Αλλά έκανε τόσο κρύο εκεί πάνω..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά έβλεπες μακριά πίσω από τα βουνά ως τη θάλασσα..

ΚΟΡΗ

Γυρνάγαμε μετά από το μεγάλο μονοπάτι. Εκείνο πίσω από το βουνό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν βιαζόμασταν πια.

ΚΟΡΗ

Αλλά χανόμασταν στην επιστροφή... Δεν βρήκαμε το μονοπάτι..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εξερευνούσαμε.

ΚΟΡΗ

γελάει

Και μας βοηθούσε η Πρώτη να βρούμε το δρόμο να γυρίσουμε.

Σιωπή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τι απέγινε;

ΚΟΡΗ

Μετά;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μετά.

ΚΟΡΗ

Δεν τη ξανάδα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Χάθηκε;

ΚΟΡΗ

Είπαν ότι τη χτύπησε αμάξι.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αν ήταν εδώ...

ΚΟΡΗ

Αν ήταν εδώ...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν θα είχες καμιά αμφιβολία...

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Σε περίμενα τόσο καιρό.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μου είναι όλοι άγνωστοι.

ΚΟΡΗ

Τα ονόματα στα προσκλητήρια;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν θα έρθει κανείς από την γειτονιά;

ΚΟΡΗ

Τη γειτονιά..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τα παιδιά.. που παίζατε μαζί..

ΚΟΡΗ

Έχω να τους δω από τότε... Από όταν φύγαμε..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και τα παιδιά από το σχολείο..

ΚΟΡΗ

Άλλαξα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όλοι αυτοί είναι...

ΚΟΡΗ

Φίλοι από το πανεπιστήμιο.. Από τη δουλειά...

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τους μιλάς ποτέ για μένα;

ΚΟΡΗ

Όχι.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν έτυχε;

ΚΟΡΗ

Είναι πολλά τα χρόνια ..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ποτέ δεν έτυχε;

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Τους ακούω καμιά φορά να λένε τις οικογενειακές τους ιστορίες. Για τους δικούς τους πατέρες. Και θέλω κι εγώ να πω για μας για σένα να πάρεις μια θέση εκεί που καθόμαστε στο τραπέζι να γίνεις πάλι ένας από μας. Αλλά δεν μιλώ. Για να μην απλωθεί αυτή η σιωπή που τα αλλάζει όλα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ούτε σε εκείνον;

ΚΟΡΗ

Ούτε σε εκείνον.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Περάσαμε μια φορά από το χωριό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν μπήκατε.

ΚΟΡΗ

Περάσαμε απέξω.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν ήθελε;

ΚΟΡΗ

Δεν του το είπα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Απλά το προσπεράσατε.

ΚΟΡΗ

Απλά το προσπεράσαμε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά κοιτάγες...

ΚΟΡΗ

Με μάτια μεγάλα. Ορθάνοιχτα. Ρούφαγα το τοπίο.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά δεν του μίλησες.

ΚΟΡΗ

Όχι τότε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πιο μετά;

ΚΟΡΗ

Πιο πριν. *Παύση*. Στην αρχή όταν γνωριστήκαμε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τι του είπες;

ΚΟΡΗ

Στο εξοχικό του είχε μια κούνια. *Παύση*. Μου θύμιζε εκείνη που μου έφτιαζες.. που κρεμόταν με σκοινιά από το πεύκο στην αυλή στο χωριό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μετά;

ΚΟΡΗ

Όχι. *Παύση*. Αυτός έχει συνέχεια καινούργιες ιστορίες να πει.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Με τους γονείς του;

ΚΟΡΗ

Ζουν και οι δυο. Σε ένα σπίτι τακτοποιημένο με τα ντουλάπια γεμάτα τρόφιμα. Πάντα ανοιχτό σε φίλους και με μια αυλή μονίμως σκουπισμένη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όπως το δικό μας.

ΚΟΡΗ

Όπως το δικό μας.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θα είναι;

ΚΟΡΗ

Στο γάμο;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ναι.

ΚΟΡΗ

Εκείνοι επέμεναν. Εγώ δεν ήθελα.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Είναι σωστοί μαζί σου;

ΚΟΡΗ

Μου λένε ότι με νιώθουν σαν κόρη τους. Σαν παιδί τους με έχουν. Όλο αυτό μου λένε. Δεν με ξεχωρίζουν από τα άλλα τους παιδιά. Έτσι μου λένε. Συνέχεια μου το λένε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θα είναι καλοί άνθρωποι.

ΚΟΡΗ

Αλλά ξέρεις... Δεν είμαι.

Παύση

Ψιθυριστά

Και από το σπίτι τους.. Λείπει η μυρωδιά του σπιτιού μας.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι το σπίτι μας;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σαν χθες.

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι την κουζίνα.. Όταν με κράταγες από τα χέρια και με στριφογύρναγες. Και γελάγαμε. Κι όταν πια ζαλιζόσουν σταμάταγες... Έκλεινες τα μάτια. Έπαιρνες μια βαθιά ανάσα και με πέταγες ψηλά. Πιο ψηλά σου έλεγα πιο ψηλά. Κι εσύ δεν μου χάλαγες χατίρι. Κι έμενα λίγα δευτερόλεπτα παραπάνω κάθε φορά στον αέρα. Και η ανάσα μου γινόταν βαριά και το κορμί μου ανάλαφρο. *Παύση* Μέχρι να σου φωνάξει η μαμά. Μη! Το παιδί! Θα σου πέσει!

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν μου έπεσες.

ΚΟΡΗ

Ποτέ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Φοβόσουν όμως.

ΚΟΡΗ

Στην αρχή όχι καθόλου μετά όμως ναι. Ήταν η φωνή της. Κάθε φορά. Αυτή η σιγουριά που έκρυβε ότι κάποια στιγμή κάτι θα συμβεί και θα πέσω. Τα δευτερόλεπτα στον αέρα έπαψαν να μου δίνουν τόση χαρά. Με φανταζόμουν να νιώθω την πρόσκρουση στο παγωμένο μάρμαρο, το πρώτο μούδιασμα πριν τον πόνο, τη μικρή σιωπή πριν ακουστεί σε όλο το σπίτι το ουρλιαχτό της. Το παιδί!!!! Αν και σου είχα εμπιστοσύνη, αλήθεια. Αλλά όση εμπιστοσύνη και να σου είχα ήταν... σαν και αυτή η φωνή... αυτή η φωνή... να ήταν πάνω από τις δυνάμεις μας.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κι έπεσα.

ΚΟΡΗ

Έπεσες. Σα φλυτζανάκι του καφέ και έσπασες. Τη μια μέρα ήσουν εκεί. Σε κάθε πρωινό μαζί μας και την άλλη όλα τα δωμάτια του σπιτιού έγιναν σκοτεινά παρά το φως που έμπαινε μέσα όλη τη μέρα. Κι εμείς σαν σκιές περπατάγαμε από το ένα δωμάτιο στο άλλο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλάξατε σπίτι σύντομα.

ΚΟΡΗ

Αλλάξαμε. Δεν θυμάμαι πότε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σύντομα.

ΚΟΡΗ

Σύντομα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και περιοχή.

ΚΟΡΗ

Και περιοχή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σύντομα.

ΚΟΡΗ

Σύντομα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Βοήθησε;

ΚΟΡΗ

Στην αρχή ναι. Πολύ. Μπήκαμε στα νέα δωμάτια και χαμογελούσαμε η μια στην άλλη και νιώθαμε ένοχες. Και βλέπαμε νέα θέα τα απέναντι σπίτια τους νέους γειτόνους και ανασαίναμε πιο ελαφριά... Και νιώθαμε ένοχες.. Και το κρύβαμε η μια από την άλλη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κι έπειτα;

ΚΟΡΗ

Έπειτα κάτι γινόταν. Κάτι γινόταν και μας το θύμιζε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όπως;

ΚΟΡΗ

Ακουγόταν μια σειρήνα ασθενοφόρου μέσα στην νύχτα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και;

ΚΟΡΗ

Και κρατάγαμε την ανάσα μας μέχρι να μην ακούγεται πια. Μέναμε έτσι ξάγρυπνες για ώρα και ευχόμασταν να προλάβουν. Αυτοί.. τουλάχιστον να προλάβουν.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Το ατύχημά μου δεν έγινε νύχτα.

ΚΟΡΗ

Ψιθυριστά

Ναι αλλά τη νύχτα στην ησυχία οι σειρήνες ακούγονται πιο δυνατά.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Κι έπειτα ήταν τα ρούχα σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν τα πετάξατε;

ΚΟΡΗ

Τα δώσαμε. Κάποια. Όχι όλα. Κάποια. Υπήρχε πάντα ένα συρτάρι σε κάθε ντουλάπα σε κάθε μετακόμιση με τα πράγματά σου. Μια φωτογραφία μας στο χωριό, οι γραβάτες σου, το τελευταίο ημερολόγιο, ένα ζευγάρι δερμάτινα γάντια που κρατάγαν όλα τη μυρωδιά σου. Άνοιγα το συρτάρι ψάχνοντας κάτι, ελπίζοντας ότι είχε μπερδευτεί, ότι μπήκε εκεί μέσα κατά λάθος αφού πρώτα το είχα ψάξει παντού. Παντού ακόμα και στα πιο απίθανα μέρη με βιάση με νεύρο με θυμό. Και έφτανα στο συρτάρι αυτό ως τελευταία απέλπιδα λύση. Βιαζόμουν αλλά όταν το άνοιγα και το έβγαζα από την ντουλάπα και το ακουμπάγα στο κρεβάτι και κοίταζα ένα ένα τα αντικείμενα σαν να τα έβλεπα πρώτη φορά. Και ο χρόνος σταματούσε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν μου ανήκουν πια.

ΚΟΡΗ

Κι η φωνή σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Η φωνή μου;

ΚΟΡΗ

Στο μαγνητόφωνο. Σε μια κασέτα που είχατε γράψει με τη μαμά. Για να μάθετε πως λειτουργεί το καινούργιο μαγνητόφωνο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Καθόμασταν στην κουζίνα και πατάγαμε το κουμπί rec της αντιγραφής.

ΚΟΡΗ

Την ακούγαμε κάθε χρόνο. Εκείνη τη μέρα. Για να μην ξεχάσουμε τη φωνή σου. Καθόμασταν στον καναπέ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

γελάει

Δεν συγχρονιζόμασταν. Ηχογραφούσαμε τα μισά. Τα ακούγαμε. Γελάγαμε. Και προσπαθούσαμε πάλι. Όσπου τα παρατήσαμε.

ΚΟΡΗ

Γελάγατε. *Παύση.* Την ακούγαμε σιωπηλές κάθε χρονιά. Όσπου σε μια μετακόμιση χάθηκε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Χάθηκε;

ΚΟΡΗ

Χάθηκε.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Η φωνή σου. Δεν είναι η ίδια.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ποτέ δεν είναι. Αλλάζουν οι φωνές στο μαγνητόφωνο.

ΚΟΡΗ

Δεν είναι αυτό. Έγινε πιο.. Δεν ξέρω πως να το πω. Ευθεία. Γιατί ήταν κελαρυστή. Σαν πουλιά να πέταγαν.. Αλλά τώρα.. Πως να το πω... Έγινε... Μια γραμμή. Πως να το πω. Ευθεία.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πως είσαι σίγουρη;

ΚΟΡΗ

Ήταν ίδια με του αδελφού σου.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πως είναι εκείνος;

ΚΟΡΗ

Έχει μια εγγονή μικρή. Έχει τα μάτια σου. Η μόνη από όλους μας που τα πήρε. *Παύση.* Την ίδια γαλάζια απόχρωση.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αυτή η ημερομηνία.

ΚΟΡΗ

Δεν βρήκαμε άλλη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Είναι τόσο κοντά.

ΚΟΡΗ

Έπρεπε να κλείσουμε. Αλλιώς.. μας είπαν.. θα πήγαινε πολύ αργότερα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά το θυμήθηκες.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τα πρώτα χρόνια ερχόσασταν.

ΚΟΡΗ

Ήταν η μέρα που δεν πείραζε να...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και μετά;

ΚΟΡΗ

Χρόνο το χρόνο φοβόμασταν ότι θα μας πάρεις και εμάς πίσω μακριά. Και έπρεπε να κινούμαστε. Να πηγαίνουμε πάντα γρήγορα μπροστά.

Πάυση

ΠΑΤΕΡΑΣ

Η μάνα σου φοβόταν... *Πάυση*. Τα πάντα φοβόταν. Από την αρχή.

ΚΟΡΗ

Από όταν έμεινε έγκυος.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Από όταν έμεινε έγκυος.

ΚΟΡΗ

Πάντα έλεγε πόσο την πρόσεχες. Γιατί ήταν μεγάλη όταν κατάφερε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Γιατί σε ήθελε πολύ.

ΚΟΡΗ

Έλεγε ότι της έφερνες ανθότυρο και μπανάνες.

ΠΑΤΕΡΑΣ

χαμογελά

Ήταν δύσκολο να βρεις τότε μπανάνες... Και ακριβές..

ΚΟΡΗ

Αλλά γλυκές και γεμάτες άρωμα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

με χαμόγελο

Το θυμόταν.

ΚΟΡΗ

Το έλεγε ξανά και ξανά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όταν γεννήθηκες.. έκανε ώρα να σε αγκαλιάσει.

ΚΟΡΗ

Γιατί φοβήθηκε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Γιατί φοβήθηκε.

Παύση

ΚΟΡΗ

Όταν χάθηκες.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όταν χάθηκα.

ΚΟΡΗ

Εκείνο το βράδυ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εκείνο το βράδυ.

ΚΟΡΗ

Κοιμηθήκαμε αγκαλιά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και;

ΚΟΡΗ

Και τέντωνα τα χέρια μέχρι πόνεσαν για να φτάσουν για να χωρέσει στη μικρή αγκαλιά μου. Και της χάιδευα για ώρα τα μαλλιά. Και της ψιθύριζα λόγια γλυκά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σαν να τη νανούριζες...

ΚΟΡΗ

Σαν να τη νανούριζα...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και κοιμήθηκε;

ΚΟΡΗ

Και κοιμήθηκε.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι όταν γύρναγες μεσημέρι από τη δουλειά. Όσο και να ήσουν κουρασμένος, δεν με έδιωχνες. Με άφηνες να κάθομαι στα πόδια σου μετά το φαγητό, να τραβάω τα γένια και να χτυπάω με τις μικρές γροθιές μου το στήθος σου κάθε φορά που έλεγες κάτι για να με πειράξεις. *Παύση.* Έριχνες τότε πίσω το κεφάλι και γέλαγες δυνατά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και η μητέρα σου φώναζε.

ΚΟΡΗ

γελάει

Να σε αφήσω ήσυχο... Να ξεκουραστείς. Μόλις είχες γυρίσει από τη δουλειά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά δεν με πείραζε.

ΚΟΡΗ

Το χαιρόσουν.

Σιωπή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εκείνος;

ΚΟΡΗ

Είναι στη δουλειά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θα έρθει;

ΚΟΡΗ

Μετά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αυτός είναι στη φωτογραφία;

ΚΟΡΗ

Σου μοιάζει.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όχι.

ΚΟΡΗ

Έχει μάτια σαν τα δικά σου. Καθαρά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Γι' αυτό;

ΚΟΡΗ

Γι' αυτό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όμορφος ακούγεται.

ΚΟΡΗ

Σαν εσένα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

γελάει

Πάυση

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά;

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Δεν ξεχνά στο κατώφλι του σπιτιού όλα τα προβλήματα. Δεν τα αφήνει μαλακά έξω από το σπίτι. Δεν καθαρίζει από πάνω του τη βρομιά του κόσμου πριν μπει μέσα...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όπως έλεγα;

ΚΟΡΗ

Όπως έκανες.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και;

ΚΟΡΗ

Και τίποτα.

Πάυση

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι το τελευταίο καλοκαίρι; Είχες μόλις ξεκινήσει νέα δουλειά, δεν μπορούσαμε να φύγουμε. Είχαν όλα τα παιδιά φύγει για διακοπές στην εξοχή κι είχα μείνει μόνη στην πόλη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν θυμάμαι. Πάνε χρόνια.

ΚΟΡΗ

Και ένα απόγευμα κοιτάζα έξω από το παράθυρο στο δρόμο αλλά κανείς δεν πέραγε. Σε άκουσα να μιλάς στο τηλέφωνο. Θα ήταν για τη δουλειά σου σκέφτηκα. Ήταν μισάνοιχτη η πόρτα του γραφείου σου. Κρύφτηκα από πίσω να μη με βλέπεις. Ένα παιχνίδι σκέφτηκα. Ένα αυτοσχέδιο παιχνίδι. Να σου κρυφτώ. Φοβόμουν θα με διώξεις. Έκανες σοβαρά τηλέφωνα εκείνη την ώρα με πελάτες. Και έπρεπε να είσαι συγκεντρωμένος. Όπως έλεγες... *Παύση* Αλλά ήθελα να έχω τη φωνή σου για παρέα. Πίσω από τη πόρτα σε έβλεπα να ψάχνεις τον δημόσιο τηλεφωνικό κατάλογο. Να καλείς και να ρωτάς. Που μένετε.. Η κόρη μου είναι δέκα χρονών. Έχετε στην οικογένεια κάποιο συνομήλικο παιδί... Είναι εδώ στην πόλη.. Για να παίζουν...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν το θυμάμαι..

ΚΟΡΗ

Και να μην ντρέπεσαι.. Να ανοίγεις τον κατάλογο στον τόμο Α έως Ν και μετά να παίρνεις τον τόμο Ξ ως Ω και να διαλέγεις ένα όνομα έναν αριθμό... Τυχαία. Και να καλείς... Ξανά και ξανά...

Παύση

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και βρήκα;

ΚΟΡΗ

γελάει

Ούτε έναν... Αλλά δεν σταμάτησες μέχρι που νύχτωσε...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και έπρεπε να ανοίξω το φως...

ΚΟΡΗ

Και σηκώθηκαν να ανοίξεις το φως...

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Και πήγες στην κουζίνα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και κάτσαμε στην κουζίνα.

ΚΟΡΗ

Κι άρχισες να χτυπάς με δύναμη εκείνο το αβγό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μόνο τον κρόκο;

ΚΟΡΗ

Μόνο τον κρόκο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Με μπόλικο κακάο και ζάχαρη;

ΚΟΡΗ

Όπως μου άρεσε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αν και δεν έκανε..

ΚΟΡΗ

Γιατί είχε περάσει η ώρα...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και θα μας φώναζε...

ΚΟΡΗ

Αλλά η μαμά έλειπε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και έπρεπε να το κάνω σωστά.

ΚΟΡΗ

Να μην νιώθω καθόλου τη ζάχαρη στα δόντια.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και το χτύπαγα.

ΚΟΡΗ

Με δύναμη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μέχρι που πόνεσε το χέρι μου.

ΚΟΡΗ

Μέχρι που έκανε στην επιφάνεια μικρές μικρές φουσιάλες.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κι ήταν πια έτοιμο.

ΚΟΡΗ

Το μικρό κουταλάκι να βάλεις.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Για να κρατήσει παραπάνω.

Πύση

ΚΟΡΗ

Κι όσο το έτρωγα. Με νόπο. Έτρωγα παχιά παχιά τα δάκρυά μου. Γλίστραγαν στον φουσκωμένο μου λαιμό...

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν είναι δίκαιο.

Σιωπή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αυτό που του ζητάς.

Πάυση.

Τον διώχνεις.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Αλλά δεν φεύγει.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και είναι έκπληξη.

ΚΟΡΗ

Και είναι έκπληξη.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Για χρόνια έβλεπα το ίδιο όνειρο. Επέστρεφες ένα πρωί. Ένα πρωί που ήμασταν και οι δυο μας στο σπίτι. Δεν ήταν Σάββατο ή Κυριακή. Ήταν μια απλή καθημερινή. Αλλά ούτε εκείνη έλειπε στη δουλειά ούτε εγώ στο σχολείο. Ήταν μια απλή καθημερινή και ήμασταν και δυο στο σπίτι. Σαν γιορτή. Ανοίγαμε την πόρτα. Χωρίς να χτυπήσεις. Σαν να το ξέραμε. Και ήσουν μπροστά μας. Καθόσουν μαζί μας στο μεγάλο στρογγυλό τραπέζι της κουζίνας. Εκεί που πιάναμε παλιά σφικτά τα χέρια και κλείναμε τα μάτια ενωμένοι απέναντι στα πάντα. Και έλεγες ότι βρέθηκες σε ένα νησί. Είχες πάει για δουλειές. Δεν θυμόσουν πια για τι δουλειές. Είναι λογικό. Με τα χρόνια έχεις ξεχάσει. Αλλιώς θα μας το έλεγες. Δεν θα μας το κρύβες. Κι έχασες το πλοίο. Το τελευταίο πλοίο. Και δεν μπορούσες να γυρίσεις. Κι έμεινες εκεί για χρόνια. Όσπου σιλήρουνε το δέρμα των χειλιών σου. Έγινε σκληρό. Σαν πέτσα.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Και ήθελες να γυρίσεις. Άκουγες από μακριά τις κραυγές μας που σε καλούσαμε. Και έπρεπε να σκαρφιστείς... Αυτή τη λέξη έλεγες. Που δεν την ήξερα. Ήμουν μικρή τότε και δεν την ήξερα. Και την έψαχνα όταν ξυπνούσα στο λεξικό. Γιατί τη θυμόμουν. Για μέρες. Αυτή τη λέξη. Έπρεπε.. έλεγες.. να σκαρφιστείς τρόπους να γυρίσεις. Σου πήρε χρόνια να τους βρεις. Σου πήρε χρόνια να βρεις τον δρόμο πίσω.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά;

ΚΟΡΗ

Αλλά τα κατάφερες. Ήσουν εδώ μπροστά μας. Μαζί μας. Στη μικρή μας γιορτή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και μετά;

ΚΟΡΗ

Και μετά τίποτα. Μετά ξυπνούσα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και;

Παύση

ΚΟΡΗ

Και δεν ήσουν εκεί.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Δεν υπάρχεις. Δεν είσαι εδώ. Μιλάω με τις αναμνήσεις μου. Μιλάω με τις λίγες.. με τις λιγοστές αναμνήσεις... με τις λιγοστές στιγμές που ζήσαμε μαζί. Επαναλαμβάνω στον εαυτό μου μόνο όσες ιστορίες έχω πει για σένα ξανά και ξανά στους λίγους στους ελάχιστους που έχω μιλήσει ποτέ...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εδώ είμαι. Όπως κάθε φορά.

ΚΟΡΗ

Δεν υπάρχεις. Πουθενά. Να σε αγκαλιάσω.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εδώ είμαι όπως κάθε φορά. Επιστρέφω με τις κραυγές σου.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Με ακουγες;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σε ακουγα.

ΚΟΡΗ

Κάθε φορά;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κάθε φορά.

ΚΟΡΗ

Αλλά σε φώναζα από μέσα μου. Μόνο ψιθυριστά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά ερχόμουν.

ΚΟΡΗ

Κάθε φορά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και σου κράταγα το χέρι.

ΚΟΡΗ

Και μου κράταγες το χέρι.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σε κάθε δυσκολία.

ΚΟΡΗ

Σε κάθε στροφή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ώσπου έπαψαν.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Σε ένιωθα να 'ρχεσαι κάθε φορά μέσα από μαύρες θάλασσες. *Παύση.* Σε κούραζα έλεγα. Έπρεπε να σταματήσω. Να ησυχάσεις.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Νόμιζα ότι σε απογοήτευσα.

ΚΟΡΗ

Χάθηκαν.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν ήμουν θεός.

ΚΟΡΗ

Πόσο έμοιαζες.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Με τα χρόνια... *Παύση* Έγινε η κραυγή παράπονο.

ΚΟΡΗ

Διακόπτει.

Μη συνεχίζεις.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Που όλο μεγάλωνε.

ΚΟΡΗ

Δεν σε ακούω.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αμείλικτα

Γιατί έφυγες; Γιατί μας άφησες; Δεν σου λείψαμε;

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Υπάρχει απάντηση. Πικρή σε αυτό και την ξέρεις.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Όταν έφυγες. Ήμουν σίγουρη. Πως κάτι έκανα. Πως εγώ έφταιγα. Πως κάτι έκανα και σε έδιωξα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ήταν ατύχημα. Το ξέρεις ότι ήταν ατύχημα. Ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα χιλιόμετρα μακριά από εκεί που ήσουν.

ΚΟΡΗ

Γιατί κάποιες νύχτες. Κάποιες νύχτες ευχόμουν. Μικρό παιδί ήμουν και ευχόμουν.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τι;

ΚΟΡΗ

Να μας άφηνες λίγο παραπάνω μόνες. Να λέγαμε τα δικά μας. Να μέναμε στο σπίτι εμείς οι γυναίκες. Γιατί εσύ δεν μας καταλάβαινες. Ήσουν άνδρας και δεν μας καταλάβαινες. Μικρό παιδί ήμουν και ευχόμουν. Γιατί έλεγες. Τόσο συχνά έλεγες. Μην το χαϊδεύεις τόσο τούτο το παιδί. Έλεγες. Θα γίνει μαλακό και εύπλαστο. Έλεγες. Και δεν θα αντέχει σε τούτο τον κόσμο. Έλεγες. Ο κόσμος όλος δεν είναι όπως εμάς εδώ στο σπίτικό μας... έλεγες... λαιμός είναι ο κόσμος. Λίγο να βγεις. Λίγο να δεις. Λίγο να συναστραφείς. Έλεγες.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Λαιμός κόσμος.

ΚΟΡΗ

Μου πήρε χρόνια να καταλάβω.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και μένα.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Με άφησες σε αυτόν τον κόσμο.. ξαφνικά μόνη... χωρίς εσένα... με δεκανίκι μια σιά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά έγινες δυνατή. Όπως σε ονειρεύομουν.

ΚΟΡΗ

Ψεύτικα.

ΠΑΤΕΡΑΣ
Αλλά άντεξεις.

ΚΟΡΗ
Αλλά με πόνεσες.

ΠΑΤΕΡΑΣ
Αλλά σε πόνεσα.

ΚΟΡΗ
σιγανά
Όσο και αν δεν τον ήθελες..

ΠΑΤΕΡΑΣ
σιγανά
Όσο και αν δεν το ήθελα..

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΚΟΡΗ

Είναι αργά. *Πάυση.* Είναι καιρός να γυρίσεις. Είμαι πολύ κουρασμένη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν μπορείς να το κρύψεις.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Θα ανάψω σε λίγο τα φώτα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όχι από μένα.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Είναι πολλά να γίνουν.. Πρέπει να ξεκουραστώ..

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Που είναι η κασέττα; Θέλω να την ακούσω.

ΚΟΡΗ

Η κασέττα;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αυτή με τη φωνη μου;

ΚΟΡΗ

Σου είπα καταστράφηκε.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Είπες ότι χάθηκε.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Πρέπει να φύγεις. Είναι αργά. Θα έρθει σε λίγο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Την περίμενες. Μια μέρα. Εκείνη την μέρα. Σαν κάθε χρόνο... να έρθει.. να κάτσετε αγκαλιά στον καναπέ. Και να την ακούσετε μαζί ξανά.

ΚΟΡΗ

Δεν νιώθω καλά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Την έφαξες στο κουτί. Και μετά από λίγη ώρα τη βρήκες.

ΚΟΡΗ

Θέλω να κάνω εμετό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και την άκουσες μόνη.

ΚΟΡΗ

συλλαβή συλλαβή

Δεν θέλω να το ακούσω όλο αυτό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πρώτη φορά που την άκουσες μόνη.

ΚΟΡΗ

Είναι αργά..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Χωρίς εκείνη. *Παύση* Και δεν άντεξες.

ΚΟΡΗ

Δεν μπορώ να αναπνεύσω...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Τη φανταζόσουν να έρχεται. Εκείνο το μεσημέρι. Να τρώτε το αγαπημένο μου φαγητό. Κάτι απλό. Αβγά με πατάτες και χόρτα πικρά βραστά. Και μετά πίνοντας τον καφέ να συνεννοείστε με τα μάτια. Ότι ήρθε η ώρα. Και να τη βάζετε να παίζει. Ξανά και ξανά. Μέχρι να τρέχουν στα μάγουλα ακατάπαυστα τα μεγάλα δάκρυά της.

ΚΟΡΗ

Δεν σε έφερα για αυτό..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά αυτή τη φορά.

ΚΟΡΗ

Χάθηκε. Αλήθεια.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά αυτή τη φορά. *Παύση* Σκέφτηκες. Να γίνουν τα πράγματα διαφορετικά.

ΚΟΡΗ

Ήθελα να. Ήθελα μόνο να..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν άντεχες.

ΚΟΡΗ

Δεν άντεχα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και δεν πάτησες αυτή τη φορά το play.

ΚΟΡΗ

Δεν το ήθελα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πάτησες το rec. Την αντιγραφή.

ΚΟΡΗ

Δεν το σκέφτηκα καλά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όπως εμείς τότε.

ΚΟΡΗ

Δεν έγινε επίτηδες... το ορκίζομαι... το μετάνιωσα... δεν το σκέφτηκα καλά...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και πάνω από τα γέλια και τα χαζολογήματά μας...την ταριχευμένη ανάμνηση μιας βραδιάς... μιας βραδιάς χαράς.. μιας τελευταίας βραδιάς χαράς έγραψες... μια σιωπή. Τη σιωπή της αναμονής ενός κλάματος χωρίς παρηγόρια που έπρεπε πάση θυσία... με κάθε τίμημα... να αποτραπεί.

Σιωπή

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΚΟΡΗ

Δεν καταλαβαίνεις...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Για αυτό με έφερες. Για να ακούσω.

ΚΟΡΗ

Πέφτω για ύπνο. Και ξυπνώ. Στη μέση της νύχτας. Γιατί βλέπω αυτό... το ίδιο... πάντα όνειρο. Κάθε νύχτα. Ξυπνώ... Και έχει φτάσει εκείνη η μέρα. Και σηκώνομαι. Γυμνή... ανοίγω την ντουλάπα. Είναι άδεια και σκοτεινή. Και μέσα κρέμεται... στη μοναδική κρεμάστρα... κρέμεται. *Πάυση* Ένα λευκό μακρύ νυφικό.

Σιωπή

Συλλαβή συλλαβή

Το φορώ και ξεκινώ. Και κοιτώ πίσω μου. Μαύρα άδεια κουστούμια. Με συνοδεύουν.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Όλοι εμείς;

ΚΟΡΗ

Όλοι εσείς.

Πάυση

ΚΟΡΗ

Και περπατώ ξυπόλυτη. Έχω να διασχίσω πόλεις και βουνά. Αλλά δεν χάνομαι. Ξέρω που πάω. Στην Εκκλησία. Στην μικρή εκκλησία. Δίπλα στη θάλασσα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εκεί που παντρευτήκαμε και εμείς;

ΚΟΡΗ

Εκεί που παντρευτήκατε και εσείς.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και πριν φτάσεις εκεί..

ΚΟΡΗ

Λαχανιασμένη.

Και πριν φτάσω εκεί. Σταματώ στον κήπο μας. Ψάχνω λίγα λουλούδια. Για να στολίσω τα μαλλιά μου. Αλλά τα λουλούδια στις γλάστρες μας έχουν όλα μαραθεί.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και οι γαρδένιες..

ΚΟΡΗ

Και οι γαρδένιες..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και το γιασεμί..

ΚΟΡΗ

Και το γιασεμί..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και συνεχίζεις..

ΚΟΡΗ

Και συνεχίζω..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και φτάνεις..

ΚΟΡΗ

Και φτάνω..

Αλλά η Εκκλησία είναι κλειδωμένη.

Και δεν βρίσκω πουθενά το κλειδί.

Σιωπή

Πως μου φαινόσασταν. Στη φωτογραφία του γάμου. Χθες την κοιτάζα. Καθόσασταν ο ένας δίπλα στον άλλο. Τόσο δυνατοί. Ακλόνητοι. Δυο βράχοι που η πιο αγριεμένη θάλασσα δεν θα μπορούσε με τίποτα ταράξει.

Πάυση.

Αλλά εμείς... Αλλά εγώ..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και εμείς..

ΚΟΡΗ

Και εσείς..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πως νομίζεις...

Παύση

ΚΟΡΗ

Και αν κάνουμε λάθη;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Άλλο ένα μάθημα.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Το ξέρεις. Δεν υπάρχει δρόμος πίσω.

ΚΟΡΗ

Αλλά αν φύγει...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Είναι εδώ. Σε περιμένει για το καινούργιο ταξίδι.

ΚΟΡΗ

Δεν καταλαβαίνεις...

Παύση

ΚΟΡΗ

Αν μια μέρα χαθεί; Όπως εσύ.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Θυμάσαι τους τελευταίους μήνες; Λες και ο χρόνος πήγαινε πιο γρήγορα. Όλο και πιο γρήγορα. Και όσα δεν είχαν να γίνουν για χρόνια συνέβαιναν σε μια στιγμή. Και εμείς στροβιλιζόμασταν όλο και πιο γρήγορα όλο και πιο γρήγορα. Όσπου σε πέταξε μακριά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν είναι το ίδιο.

ΚΟΡΗ

Δεν καταλαβαίνεις..

Παύση

ΚΟΡΗ

Μέχρι εδώ έφτασα... Στο βράχο πριν την κορυφή. Πριν να δεις την ανατολή. Έχουν δίκιο. Δεν είναι για όλους. Δεν είναι σίγουρα για τα μικρά τα εύθραυστα παιδιά... Είναι για μερικούς. Για όσους έχουν γερά εφόδια στην πλάτη. Και γερά κλαδιά να ακουμπούν που να μην σπάνε στο πρώτο εμπόδιο. Θα κάτσω εγώ εδώ για λίγο και θα ξαποστάσω. Ήταν μεγάλη η ανηφοριά. Θα κατέβω σιγά σιγά μετά. Δεν θα έχει ξυπνήσει ακόμα ούτε η μαμά... να πάει το φαγητό να ψηθεί στο φούρνο.

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θυμάσαι;

Παύση

ΠΑΤΕΡΑΣ

Έναν πρωί Σεπτέμβρη που ανεβήκαμε στο βουνό;

ΚΟΡΗ

Ήμουν μικρή.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και χάθηκες..

ΚΟΡΗ

Χάθηκα;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Στο γυρισμό είχες ξυπνήσει πια για τα καλά. Δεν περπάταγες όπως στο ανέβασμα αργά αργά παρακαλετά. Προχώραγες γρήγορα γρήγορα μπροστά. Δεν σε προλαβαίναμε.. Το δάσος ήταν πυκνό. Πλέκονταν μεταξύ τους τα κλαδιά. Και εσύ έτρεχες... πήδαγες πάνω από πέτρες και πεσμένα κλωνάρια. Και είχε ακόμα σκοτάδι. Δεν είχε ξημερώσει ακόμα καλά καλά. Αλλά εσύ έτρεχες σίγουρη για το που πας.

Παύση

Δεν σε έχανα από τα μάτια μου.. Αλλά γύρισα μια στιγμή το κεφάλι. Η Πρώτη δεν έτρεχε μαζί σου μπροστά. Καθυστερούσε... Κούτσανε... Έκατσα σε μια πέτρα κάτω από ένα δέντρο και έβγαλα με το μαχαίρι το αγκάθι από το πόδι της. Μου έγλειψε το χέρι. Σήκωσα το κεφάλι. Σε έψαξα. Αλλά δεν ήσουν πουθενά.

Παύση

Τρέχοντας φτάσαμε στο τέλος εκείνου του μονοπατιού.. Ήταν γκρεμός.

Παύση

Γυρίσαμε πίσω εκεί που σε χάσαμε. Εκεί που νομίζαμε ότι σε χάσαμε. Πήραμε ένα άλλο μονοπάτι διπλανό. Και ύστερα άλλο και άλλο.

ΚΟΡΗ

Αλλά πουθενά;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Πουθενά.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κάναμε κύκλους. Βλέπαμε τα ίδια δέντρα. Φτάναμε στο ίδιο σημείο.

ΚΟΡΗ

Και απελπίστηκες;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και απελπίστηκα. Ανεβήκαμε πάλι στην κορυφή. Μήπως σε βλέπαμε κάπου από κει. Μήπως είχες γυρίσει να μας ψάξεις.

Παύση

Και ο ήλιος είχε ανεβεί πια καλά ψηλά... και μας έκαιγε... και θα είχαμε γυρίσει σίγουρα πια πίσω. Άπραγοι και τρελαμένοι.

ΚΟΡΗ

Αλλά..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αν δεν ήταν μια μικρή αλεπού. Πρόλαβα να δω την ουρά της κρυμμένη πίσω από ένα πουρνάρι. Η Πρώτη γάβγισε και έτρεξε πίσω της. Ξοπίσω και εγώ. Μην τη χάσω και αυτή.

ΚΟΡΗ

Και με βρήκατε;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Και σε βρήκαμε. Σε ένα ξέφωτο. Λίγα μέτρα μακριά μας.. Σε ένα ξέφωτο με άσπρους βράχους που στις άκρες τους φύτρωναν μικρά κυκλάμινα.. Καθισμένη. Ήσυχη. Άφοβη. Να κοιτάζεις τα σχήματα στα σύννεφα στον ουρανό.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Καθίσαμε εκεί ώρα πολύ. Οι τρεις μας. Όρθιοι. Μπροστά σε τόση ομορφιά. Όσπου μεσημέριασε.. *Παύση*. Κατέβηκες πρώτη. Σίγουρη για κάθε σου βήμα.

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Δεν ξαναπήγαμε;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Δεν ξαναπήγαμε.

ΚΟΡΗ

Ξαφνιασμένη.

Όχι.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Το ψάχναμε κάθε φορά..

ΚΟΡΗ

Αλλά δεν το βρήκαμε..

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Νόμιζα ότι το είχα ονειρευτεί.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΚΟΡΗ

Είσαι έτοιμος;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Λίγα λεπτά ακόμη.

ΚΟΡΗ

γελάει

Είναι το καινούργιο κουστούμι... Ποτέ δεν περίμενες... Δεν άφηνες ούτε μια μέρα να περάσει. Μόλις το αγόραζες έπρεπε την ίδια μέρα να το φορέσεις.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αν και έλεγε πάντα η μάνα σου..

ΚΟΡΗ

Ότι πρέπει να φθαρεί πρώτα το παλιό.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αλλά μια τέτοια μέρα δεν θα έλεγε τίποτα.

ΚΟΡΗ

Θα κοίταζε μόνο. Λάμποντας.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θα βοηθήσεις;

ΚΟΡΗ

Να ανέβω μόνο στο σκαλί... για να σε φτάνω... να μπορώ να τη δέσω...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Κάνε γρήγορα. Πρέπει να βιαστούμε..

ΚΟΡΗ

Θα με ταΐσεις;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Για να έχεις δύναμη...

ΚΟΡΗ

Είναι καινούργιο... Μη λερωθώ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ένα αβγό;

ΚΟΡΗ

Με πολλά χτυπήματα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σχεδόν λευκό.

Πάυση.

ΚΟΡΗ

Η προίκα μου..

ΠΑΤΕΡΑΣ

Η προίκα σου..

Σιωπή

ΚΟΡΗ

Είσαι ακόμα εδώ;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ναι.

ΚΟΡΗ

Να ευχηθώ;

ΠΑΤΕΡΑΣ

Μη.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Να ευχηθώ;

ΚΟΡΗ

Μη.

Σιωπή

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αν δεν είχα πότε ζήσει..

ΚΟΡΗ

Δεν θα είχαμε ποτέ γνωριστεί..

Μεγάλη σιωπή

ΚΟΡΗ

Συλλαβιστά

Τι θα την κάνω τόση αγάπη... πως θα πετάξω ψηλά στην χαρά μου χωρίς χέρια πίσω μου να την πιάνουν...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Ψιθυριστά

Σκόρπισέ την να πάει παντού...

Ακόμα πιο ψιθυριστά.

Σαν στάχτη...

ΤΕΛΟΣ